

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Óránkénti hirdetésért 5 kr. Nagybírói hirdetésért...

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 ft. - kr. Negyed évre 3 ft. 50 kr.

Magyarorságnak, tisztelettel hív... közönség becses figyelmét...

Magyarorságnak, tisztelettel hív... közönség becses figyelmét...

Közgazdaság.

A nyomorultak. — Gallér is, ing is. — A keleten lefolyt véres dráma végpontja: a békekötés.

A muszka nemzetközi jogtiprása s keleti teljes erővel kifejtett barbarizmusa.

A Herkules oszlopa — Plevna megrogyott az óriási árvíz sulya alatt.

Plevna elestének árulás utján intézői a sült galambot szájukba biztosan várták.

Az ephialteszi dícs csak nyomorultakra vehet fényugart.

Azon állam, mely a legszelebb szabadság, nemzeti önállóság alapján...

Az európai hatalmak kezeiől a napi tények intézői nem bátorkodnak...

Ki nyomorultabb? Az a méhésze, ki elengedi költőzni a munkaképes rajt...

Ucalagon ardet! kiáltott fel valaki régen. Ez a létező monarchikus kormány...

A Tiszán nincs önálló hatása, mert nem folyhat ki az országból.

Nem tudjuk, honnan vette a szinügyi bizottság azon kikötését...

Kezdjük az elején. Nem tudjuk, honnan vette a szinügyi bizottság...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

A nyomorultak. — Gallér is, ing is. — A keleten lefolyt véres dráma végpontja: a békekötés.

A muszka nemzetközi jogtiprása s keleti teljes erővel kifejtett barbarizmusa.

A Herkules oszlopa — Plevna megrogyott az óriási árvíz sulya alatt.

Plevna elestének árulás utján intézői a sült galambot szájukba biztosan várták.

Az ephialteszi dícs csak nyomorultakra vehet fényugart.

Azon állam, mely a legszelebb szabadság, nemzeti önállóság alapján...

Az európai hatalmak kezeiől a napi tények intézői nem bátorkodnak...

Ki nyomorultabb? Az a méhésze, ki elengedi költőzni a munkaképes rajt...

Ucalagon ardet! kiáltott fel valaki régen. Ez a létező monarchikus kormány...

A Tiszán nincs önálló hatása, mert nem folyhat ki az országból.

Nem tudjuk, honnan vette a szinügyi bizottság azon kikötését...

Kezdjük az elején. Nem tudjuk, honnan vette a szinügyi bizottság...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

Hej, ha az a Mátyás király, ki előtt Bécs is reszkedett, a galamböczi evővel...

rületének integritása meg lenne védve. Akkor még nem voltak nyomorultak.

A nyomorultak a jelen események színpadán tűnnek fel nagyvita leginkább.

Sok oly nyomorult van, ki azt hazudja, hogy ő nemcsak saját hazája, hanem általában mindenféle nép boldogságának előmozdításán fáradozik, pedig...

jobban imádja a garast, mint a mozlim Mohamed koporsóját. Ha pénz van, minden van. Elveszere, árulás, hódítás, új állam-alapítás, méltóság és fuzió.

A fuzió nyomorultjai sokkal szegényebbek, mint a megmúszkált török testvérek.

Pfuj! a nyomorultak!

— Márcz. 15-ikét nagy fényűző ünnepelik meg a haza minden vidékén. A szabadságharc 30-ik évfordulója Budapestben is felrúzza az egyetemi ifjúságot.

Ötven tagu bizottság küldetik ki a sorrend megállapítására nézve. Kivonulnak a függetlenségi harc vértanúinak sírjaihoz, lesz fényes banquet. Kossuthnak üdvözlő iratot küldenek.

— Kolozs várt ekkor leplezik le az Aradi-féle Petőfi-mellszobrot. Gr. Teleky Sándor tart felolvasást Petőfiről s a márcziusi napokról.

— Pártügyünk. Egy könyvomat lap után több oldalról írják, hogy az „országgyűlési függetlenségi párt” fontos értekezletet tart...

Hódmezővásárhelyen, a hol elvi és pártkérdések fognak megbeszélteni. Az igaz, hogy az országgyűlési függetlenségi párt minden valamire való vidéki városban szívesen láttatik, de hogy ez tartana Váshelyen értekezletet, azt bajosan hiszik.

Hisz erre a fővárosban is van külön helyisége. Elvi kérdések vitatása pedig — a párt részéről — nem kerülhet szóba, mert ennek elvei megvannak. Az nagyon lehet, hogy képviselőink közül lerádnak oda, s a vidéki pártvezetkedést megbeszéljük. S e tekintetben amaz értekezlet csakugyan — fontos lesz.

— A vörös könyv. mely az idén szokatlannul terjedelmes lesz, közelebb a delegátusok közt szétosztatik. Ne várjunk azért ettől valami különös felfedezéseket, mert hiszen Andrassy abban a közelebbi folyt háborúról egy betű okmányt sem közöl.

A debreczeni színház jövője. — Körültekintés. — 1.) Most, hogy alkalmunk van a szinügyi bizottság f. hó 2-án tartott ülésében hozott végzést egész terjedelmében megismerhetni, jónak látjuk arra helyes volt ellenétes megjegyzéseinket megtenni, hogy így a nagy közönség minden félre vezetéstől ment lehessen.

— A „D. E.” közölte a végzést egy elragadtatással írt bevezető mellett. Mi komolyabban s nem rajongva ítéltük meg a dolgot, azért foglalkozunk azzal bőven s higgadtan. Kezdjük az elején.

Nem tudjuk, honnan vette a szinügyi bizottság azon kikötését, hogy „a leendő színházintézetnek állván az, hogy két oly kitűnő színművész (?) mint Lászy és nejje a tartulathoz megnyerethessék. — Miért éppen az ország anyagi jó színeze közül e párhoz ragaszkodik a szinügyi bizottság. — Mi összeköttetés van városunk ügyi közönségünk és a Lászy pár között? — Hiszen ők egy percznyi élvezetet sem szeretnek közönségünknek, hogy hozzájuk ragaszkodni valami kiválóbb szükség volna. — Lászy ur nevével ajánlkozik tagként egy még csak tervezetben levő consortiumhoz, s már a szinbizottság feltételként kéri ezeket szerződését a consortium el. — Ha ugyan ilyen létezik. Mi nem bírnak tudomásul venni. Csak annyit tudunk, hogy van egy ember, és ez Mándoky, ki ha megnyeri a színházat akkor majd alakít egy consortiumot, melynek ő leendő a feje. — A szin-

ügyi bizottság tehát így egy tervező és légyárakat rajzoló színésszel állott szemben, a ki a színházat kéri tőlünk, ígérvén ezért viszonzásul, hogy „Mándoky Béla és társai” nevezetével veendő fel.

Mi megradjuk, az egészest másképp gondolok. Több óvatosságot, tapintatot, és mindenestbe, az elhamarkodásból kevesebbet vártunk volna.

A szinügyi bizottságunk úgy látszik, hogy elég, ha bármily és bárhany tagból alakult színész consortium fog létre jönni; s nem követel egyebet, mint hogy annak feje Mándoky legyen, hogy a Lászy pár mint tag szerződtessek. — Bizon jobban teendő, ha a mi régi jó emlékü öregjeinkről gondoskodik ily érdeklődéssel.

A „D. E.” nagy fennem hirdeti, hogy a consortium tagjai eddiggel (valjon hányan lesznek?) a következők: Mándoky, Mándoky, Márczel Géza, Scholantcs János, Dalnoki, Dalnokiné, Traversz (baryton énekes) Foltényi, Foltényiné, Török, és Törökné.

A felsorolt nevek után önkénytelen rá fogunk jönni, hogy nem mint a „D. E.” írja, örvendentes változás fog bekövetkezni színházunknál, hanem igenis arra, hogy lesz majd egy opera tagokból alakult consortiumunk, mely hivatalos lesz jó operát adni, rosszul gazdálkodni a színházat megbuktatni, és azt ismét rossz hirbe hozni. — Ez állításunk éppen nem elhamarkodott kombináció, mert kezdjük feltéve, hogy egy rövid ideig meg is él nálunk az opera, bírva az most az udjanság érdekével, de későbbben oly nagy személyzet, oly óriási fizetés, és más nemü erre hozandó áldozatok mellett képes lesz fenntartani magát, még ha a coloratur énekes is a fő consortium tag lesz is, mint Mándoky né. Nem nevésséges-e az, hogy Kolozsvár, Erdély fővárosa elbocsátja az operát, mert nem képes elartani, s mi nagy dobszóval bírjuk hirdetni, hogy most az hozzánk, jó, hát mi most boldogok lehetünk. Mintha bizon mi inkább elartathatnók. Mi lesz a következménye? Előadnak hetenkint egy operát úrsház mellett, és a szűfolt ház megéri az opera miatt eszközölt hiányokat a dráma, vigjáték és népszínműelőadásoknál.

No de erről hosszabban beszélni még korai. Itt most az a kérdés, mennyiben hagyhatja a városi tanács, vagy közigyelés helybe a szin. biz. végzését.

A szinügyi bizottság a Mándoky által alakított consortiumtól biztosítotték a Lászy könyv- és ruházatát fogadja el. — Ez ugyan biztosíték; (?) pedig olyan, mely egyrészt óriási mértékben fogja zsarolni a consortiumot, másrészt pedig, a mely miatt mindennap zavar és kellemetlenség fog támadhatni.

Volt-e valami ily kikötésbiztosítékra szükség? Es vajon képezhetnek-e biztosítékot a Lászy által nyújtandó ócskaságok egy deb. színházzal szemben?

Erre a józan ész megadja a feleletet. Továbbá egy nevezetes körültekintő látászanak mellőzni folytonosan a színház ügyeit intézők. Nevezetesen: hogy nemcsak megőrizni kell (kijavítani és átdolgozás által) színházunk már meglévő birtokait, minők a díszlet, könyvtár, és ruházat; hanem azon is kell igyekezni, hogy az a kor, divat és az idővel szaporodjék, s semmiben el ne maradjon.

Lesz idő, a midőn azon vesztesük magunkat észre, hogy egy kis vidéki vándor trupp több új darabbal, azok előadhatásával s egy szavál teljesebb felszerelvényvel rendelkezik, mint a mi híres városi színházunk; mert míg az szaporitani igyekszik vagyonaát, addig mi a miénket engedjük rongálni és szaggatni, míg végre semmink sem marad, s ha majd a város maga akarván vezetni ismét a szinügyet, (ha ugyan a józanabbul és higgadtanabb itélő városi tanács a szinbizottság által nagyon is elhamarkodott végzést egész alapjában nem fogja színházunk javára megváltoztatni.) akkor nem foghat bele másképp, haesak ismét 100,000-reket nem áldoz új berendezésre. E dolgoz egy lehetne szerintünk sokkal jobban segíteni, ha az illető birtok részéről, — ha ugyan ismét ilyenek kezére jutna a színház, — az általuk a berlési idő tartama alatt beszerzendő minden színházi kellék a város tulajdonába menne át.

Irigylik, bosszantja őket az a magfa, A melyik nagy gyerekn it-ott megmaradna.

Miért nőtök egy meg, mért nem törték ketté. Mért nem lesznek ők is a törpékkel egygyé? Hajh! mert ők törhetnek, de meg nem hajolnak.

Apró korcsveszszökkel egy notát nem futnak!

Suhogó! te nem vagy csak egy béresostor. Csapdosván mindenkit, ha reá jön a sor, Szeuere Miklósnak ősz fejét mért téped, Ez az agg dalnok, mond, hogy nekem mit vétett?

Leleke szárnyalását, keble szent haragját, Te az apró ember, vezetni akarad; Hogy peosovos hangot nem ad százdalanak, Lecezkét akarsz adni a költők apjának?!

Ah! vagy ugy? Jól sejtetd! sok pátrónus támad, Hogy ha gazságában is véded gazdádát;

„Főnyuzó mester” is lehetsz még meg-lásádd, Csak e hof jobbjait üssed, marjad, ássád!

Azt hiszed, ember vagy, bár vihart se láttál. Egy szuroony puskát válladon nem bírnál. A széles világnak nincs oly regementje, Melybe közbakának téged vennének be.

S a világnak rontasz hitvány suhogóval. Véd, nem emberrel, de dögöld a jóval; Nem anyától lettél, csak bokorba nőtél, Szomoru pénteken „béresnek” születél!...

Hogy ha van költészet, van szent illet benned, Emeld fényes bájra, fényes égbe lelked; Tanuld el a patak csendes sutogását, Fedd le a hajnalnak biboros palástját;

Zengd a csotogánnyal ifju kebled dalát, S szíved kedvesének hó keblebe öntsd át; Csillag ragyogása, a hold ábránd képe, Szülőfölded régen elhagyott vidéke, —

Zivatarban lengő, tépett fejér zászló. Agg költőnk! lantodon ne is zengjen más szó; Hadd üvöltson, zugjon bus lelked haragja, Mig a hon szemeje a port nem haragja!

Tábor meg a nevéük, él a régi gárda, Trombita zengését már csak alig várja; Kibontjuk a zászlót, szívünkbeli vázra! A ki szavát adta közönséges kármár!...

Kor bács.

Igy városi színházunk vagyona naponként szaporodnék, a helyett hogy az, az önkény és idő áldozatául vettének oda.

— BUDAPESTI HIREK. Deák Ferencz hagyatékából több tárgy e hó 23-án elárvereztetik jótékony célra. A kereseposti bumszítiban nagy csata folyt a katonák urak és a „parasztok” közt; több sebesült esett áldozatul. Hanem azt a gyilkosost mégis csak ott tartják a katonák oldalán! Uj-Pesten egy ház leégett. A jövő reményei. Két 7-8 éves fiú vittek a „Fortuna”-ba. Loptak. A Duna árad. De veszélyesül nem félnek. A muzeumkert rendezését már elkezdték. A budai Dunaparton egy személtűbeczkákon dűledező lebujszornak „hivatalos” neve „várkertraktart.” A honvédménháza febr. hóban 984 ft-ot folyt be.

Vidéki levél helyből. — A h.-büszörményi kaszinóból. — (y) Folyó hó 2-án tartatott meg H.-Büszörményben a második fényes caszinóból a kerületház nagytérében. — A mily nagy volt a terem, ép oly kevés volt benne az ember, — illedező táncosm. Pedig mi messze földről vándoroltunk oda esőben és sártengerben, hogy gyönyörködjünk a büszörményi szép lányokban, tánczjóluk velők!

Különös az a részvétlenség, melylyel a büszörményi hölgyvilág e bál irant viseltetett. Még el sem indultunk Büszörmény felé, már hallatszott, hogy a bálban hét tánczosné fog lenni. Nem hitük; s midőn beléptünk a terembe, és a midőn tánczra kértük fel a kedves hölgyeket, kiket látni, kikkel egyet-kettőt lehetni oly nagyon vágytunk, mindnyájan teljesen beirt tánczrendjüket mutatták. A helybeli fiatal emberek elkapkodták őket jóelőre előlünk; tehát vágyainknak csak egyike maradtunk; láthatunk a szép büszörményi lányokat. — A bálban jó darabig csakugyan nem tánczolt több 10 párnál; azonban a kedv kezdettől végig a legnagyobb volt, mit meg is igazított az a karzatlan elvonult néhány hölgy, kiket az énekelt szándékozta a bálban részt venni — s egyenként szépen lejöttek a terembe, s tánczoltak reggelig.

Igy aztán lejték vagy 20-24 tánczosné, s jutott mindnyájunknak egy-két táncz. Hanem azért ne haragudjanak ránk szép hölgyek! hogy így panaszkodunk; mi csak szerencsétlenségünk felett busongtunk. Hanem máskor előtte való nap megytünk ki a bálba! akkor meg mi szedjük le az epret a helybeli urak elől.

Mindazáltal, hogy a bál igen néptelen volt, az mégis kitűnően sikerült, mi mindenestre a hölgyek kedveségének, a rendezők ügyességének tulajdonítandó.

A mulatság reggeli 6 óráig tartott minden fész nélkül. A tüztűré fiatalok kitoró kedvének tanujele az, hogy Balázs Kálmán kitűnő cigányunk alig győzte újra meg újra ismételtetni kitűnő esdarsait.

A hölgyek mind igen szépek voltak, ruhájukon a csinoság s elegancia tündökölt, pedig azt meg suhatjuk, hogy a büszörményi lányok báli ruhájukat is — melyek pedig oly izlés teljesen, s gyönyörűen vannak kiállítva, hogy Monasztéri vagy nem tudom én melyik drága női szabó kezeiből kikerültek állítandó, maguk varrják, s kiállítják oly olesón, hogy esdalkóztok rajta; de annál inkább örvendenek a papák, kiknek zsebei leányaikért nem igen szoktak nyugtalanságba hozatni.

Szóval legnagyobb köszönettel e mulatságról azon, habár kevés hölgynek tartozánk, kik szívesek voltak jelenlétükkel, s kedves társalgásukkal velünk anyai örömet szerzeni, kikől oly nehezen váltunk meg!

Még egy van hátra tudósításomból, mit az olvasó talán legelőbb várt — hogy ki volt a bál királynéja? Erre nagyon nehéz a felelet, mert könnyen megsejtethetők, hogy valakinek az a barmis kis lány, másnak meg az a ezedűrsz termeti halvány színi szőke anygal a királynéja, s azt szerencze bálkirálynéknak kiáltatni. Legjobban találok e kérdést nem is boldogítani tovább. Válaszom ki ki magának, én is választottam; de azt nem szeretném, ha más is azt választotta volna!...

— Crispi olasz miniszter kétnéjúsége miatt — mint Romából jelentik — az általános felháborodás mindinkább nagyobb merveket üt. A lapok köztéltek az esetesei okmány szövegeit latin szövegét, mely Crispinek, Montson Rosálával 1854. decz. 27-én történt házasság alkalmából állítottott ki. Tanuként Fatjano és Dara képviselők szerepeltek. Az okirat egy jegyző által törvényesített, és a sardiniai consul által irattott alá. 1876. január 10-én az akkori külügyminiszter Romában hitelesítette a házassági okiratot; mindazáltal 1878. januárban öt egyen eskütött meg a napolyi helytartóságnál, hogy Crispi még nőtelen. Crispi miniszter macacsul halgat. A napolyi államügyész — hir szerint — ezen öt egyen ellen vizsgálót rendelt el.

A kegyelet ünnepe. Nagyvárard városi hollaap kegyeletes ünnepélyt ül. A város színterén: Szigligeti Ede születési házára tétetik fel az emlékszó. A fővárosból ott lesznek: Jókai Mór, gr. Zichy Géza, Tozsa Kálmán, Feleki Miklós, Szigeti József, Balázs Sándor, Lauka Gusztáv.

Este a vendégek tiszteletére társas vacsora rendezteuk. * Az ünnepély sorrende a következő: a) Az ünnepély kezdetét veszi f. é. márczius hó 8-án reggeli 9 órakor a váradolászai plébánia-templomban, mely egyszersmind gyűkekezési hely is leend. Itt az elhunyt gyűkekezési szentek fog tartatni a n.-váradi dalárda és mükedvelők közreműködése mellett.

b) A templomból a menet rendező polgárok vezetése mellett a 10-és uruzatán a Szigligeti-utczában, (Nagy-füzetszuceza) lévő születési-ház elé vonul s ott a n.-váradi dalárda által elnevezendő „Hymusz” után következik a polgármester: Sal Ferencz ünnepi szónoklata, mely után az emléktábla: „Szozat” hangjai mellett lelepleztek.

c) Inuen a menet a közfelfkő jog-és államtudományi-kr nagytermébe megy át, hol a lak s egész telek, mit nagyapád hagyott, Mindenkiél zenghetsz illelté egy hangot; De ha vén orozsán ordit haragjában, Vagy börtönét rázza óriás kinjában:

Gyermek, tilj a sutba hitvány suhogóddal, Ne növeld fájdalmát; mert ha okkal móddal Széttörtömlőcét, ugy s ez éjjel tagolhat, Hogy lelked sem marad az égő pokolnak!

Zivatarban lengő, tépett fejér zászló. Agg költőnk! lantodon ne is zengjen más szó; Hadd üvöltson, zugjon bus lelked haragja, Mig a hon szemeje a port nem haragja!

